

Prix d'Amérique 2004

När Jean Michel Bazire skar mållinjen med Kesaco Phedo i Prix d'Amérique 2004 möttes han av ett jubel från hemmapubliken som inte hörts på många år. Orsakerna till detta var flera. Först och främst hästens utstrålning och kuskens briljanta styrning, men även det faktum att loppet inte vunnits av en fransk häst på tre år. Dessutom hade Kesaco Phedo inte en gnutt amerikansk blod i ådrorna, vilket glädde de många förespråkarna för en ren, fransk ras.

Loppet i sin helhet blev mycket underhållande med en del positionsäxlingar och taktiska drag. Fjölårsvinnaren Abano As (Jos Verbeeck) vann starttrusningen, men släppte till Kesaco Phedo efter ett hundratal meter. Denne å sin sida överlät ledningen till Hilda Zonett (Robert Berg), men gled ut i andraspår vid uppförsbackens början. Hilda tröttnade rejält i sista svängen och drog med sig Abano As, vilken fick fritt alltför sent för att kunna hota vinnaren. Nu spelade inte detta så stor roll då Kesaco Phedo bekvämt kunde hålla det övriga fältet på behörigt avstånd in i mål utan att behöva bruka alla sina krafter.

Den allra strongaste prestationen levererade trean, Jag de Bellout, vilken kontrade i inledningen och tappade massor av mark. Hans sista 1000 ute i spåren var av det svettigaste slaget. Naglo slutade hedersam fyra efter att hela tiden befunit sig i den främre regionen. Segrartiden, 1.12,3, var nytt rekord för loppet.

Att Kescao Phedo visade sig vara bäst i Prix d'Amérique var ingen överraskning, åtminstone inte för fransmännen. Han har alltid tillhört toppen av sin årgång

Kesaco Phedo och Jean Michel Bazire efter en motionsrunda på Grosbois, september 2007
Foto: Erik Widén

och vunnit flera större lopp. Däremot hade han utgjort en slät figur i de lopp han startade i före Prix d'Amérique, men några av dem var säkerligen något som fransmännen kallar préparé. Den fortsatta karriären för Kesaco Pedo blev ömsom vin och ömsom vatten, mest det senare. Galopper och ojämna insaser delvis orsakade av skador, mestadels på Vincennes, men även i Olympiatravet på Åby 2007, gjorde att hästen fick allt svårare att hävda sig. Under ett besök på Grosbois på hösten samma år (se bild) uttryckte Bazire en försiktig optimism på en lyckad come back efter att hästen inte startat sedan misslyckandet på Åby, men hans sex sista starter i karriären blev en besvikelse med undantag för en seger i det halvstora loppet Prix Médusa på Vincennes.

Kesaco Phedo (e. Caballio in Blue u. Féria de Vrie) ägdes till en början av Alec Wildenstein och Alain Swarc. Dessa bägge herrar kom dock inte överens, vilket ledde till att hästen bjöds ut till försäljning. Under auktionen bjöd delägarna över varandra, men till slut hamnade han hos Wildenstein för 27 miljoner! Trots det rekordhöga priset har hästen genom insprungna pengar, 1 961 312 EUR, och nu- och framtida betäckningsintäkter knappast fått Waldenstein att ångra köpet inte minst med tanke på att han betalade halva summan till sig själv.

Kesaco Phedo travade som snabbast 1.09,9 a. Som hingst betecknas han som medelstor i sitt hemland (mankhöjd 1.65) men av den lite grövre modellen. Hans äldsta avkommor i Sverige är tre år. Caballion och Keso har hittills visat sig mest kapabla.